

БАРБАРА ТЕЙЛЪР

**Б**РАДФОРД

НЕОЧАКВАН  
ДАР

След „Тайната на Ема“ сагата продължава

БАРБАРА ТЕЙЛЪР БРАДФОРД

---

НЕОЧАКВАН ДАР

Unexpected Blessing  
© Barbara Taylor Bradford  
Copyright © 2005 by Beaji Enterprises, Inc.

© Маргарита Терзиева, превод  
© Димитър Стоянов - Димо,  
художествено оформление на корицата  
© Издателство *ЕРА*, София, 2008  
ISBN: 978-954-389-009-5

**БАРБАРА ТЕЙЛЪР  
БРАДФОРД**

**НЕОЧАКВАН  
ДАР**

*ЕРА*

## 1.

Еван Хюс стоеше на етаж за дамска мода в магазина на Харт в Найтбридж. Беше седем часът и все още наоколо цареше спокойствие. Клиентите щяха да започнат да надничат през прозорците към осем, към девет най-всеотдайните служители щяха да са тук и да се подготвят за десет, когато магазинът щеше да отвори врати. Но сега тя беше съвсем сама.

Обичаше този магазин и особено този етаж. Той бе изцяло нейно творение. Миналата седмица бе организирала грандиозна промоция в новия моден салон и още живееше с мисълта за постигнатия успех. Но сега ѝ предстоеше нещо много по-трудно – трябваше да вземе важно решение, което засягаше личния ѝ живот.

Тръгна бавно между моделите, като оглеждаше и търсеше някакви пропуски. Не можеше да не си спомни първия ден, когато влезе в „Хартс“. Беше януари 2001 година, преди осем месеца. Най-щастливият ден в живота ѝ. Тогава срещна мъжа на живота си и получи работата, за която винаги бе мечтала. По нищо не личеше, че в онзи ден мечтите ѝ ще се превърнат в реалност, но по някакъв магичен начин стана точно така.

Еван спря и огледа витрината отляво. Умните ѝ сиво-сини очи поглъщаха всяка подробност от интериора. Етажът наистина бе подреден с вкус, точно както трябва да бъде един луксозен етаж в престижен магазин, може би най-престижният в целия свят.

„Хартс“ в Найтбридж бе основан от кралицата в този бизнес Ема Харт. Тя бе починала преди трийсет години и сега магазинът се управляваше от внучката на Ема, Пола О’Нийл. Изтънчена жена на около

петдесет години, тя бе наследила от баба си изключителен търговски нюх и се справяше успешно с работата си. Дъщерите ѝ Теса и Линет вървяха по нейните стъпки. Те също работеха тук. Теса отговаряше за първите три етажа, където продаваха козметика, парфюми, бельо и спортни стоки. Доведената ѝ сестра Линет управляваше модните етажи и помагаше на Пола в рекламата.

Именно Линет предложи на Еван да започне работа като неин помощник и през първите няколко месеца двете организираха модна ретроспективна изложба, която постигна голям успех и привлече много нови клиенти.

Линет и Теса. И двете амбициозни, и двете с трудни характери, сега бяха част от живота ѝ.

Като награда за всеотдайната ѝ работа Линет я повиши и тя направо се развихри.

Еван застана пред моделите, завършени буквално предишната нощ. Бяха съвършени и стояха като излети на манекените. Хората от изложбения отдел бяха извършили чудеса.

Обърна се и тръгна към долния етаж, където беше кабинетът ѝ. Еван беше висока, стройна и елегантна и знаеше, че изглежда прекрасно. Щом влезе в кабинета си, погледът ѝ попадна на снимката на Гидиън Харт върху бюрото ѝ. В онзи първи ден те се сблъскаха случайно в магазина и се влюбиха от пръв поглед. Тя търсеше кабинета на управителката на „Хартс“ и той предложи услугите си да я заведе дотам. После каза няколко думи на братовчедка си Линет за нея. Тя проведе интервю с Еван и я взе на работа.

Еван седна на стола зад бюрото си, облегна се назад и се замисли за промените, които бяха настъпили в живота ѝ през тези осем месеца.

Дори и в мечтите си не се бе надявала да намери в Лондон свое второ семейство. Само преди година живееше с майка си, баща си и двете си осиновени сестри в Кънектикът. Но баба ѝ, Глинис Хюс, промени всичко.

На смъртния си одър я накара да ѝ обещае, че ще отиде в Лондон и ще открие Ема Харт. „Ема държи ключа към твоето бъдеще“ – бе добавила тя. И Еван изпълни желанието ѝ. Оказа се, че Ема е мъртва от близо трийсет години, но тя беше поразена от магазина и реши да потърси работа в него.

И ето, сега работеше тук, планираше бъдещето си с Гидиън и се опитваше да намери мястото си в новото семейство... защото неочаквано откри, че тя също е Харт.

Пола прочете в дневниците на Ема, че и Еван е нейна внучка. Глинис бе родила син от един от синовете на Ема Харт, Робин. Бащата на Еван беше Харт.

Семейството я посрещна сърдечно, всички се държаха мило и с разбиране, но въпреки това ѝ беше трудно и се чувстваше обърквана. Толкова неочаквани разкрития, толкова нови впечатления и непознати хора! Понякога ѝ се струваше, че няма да има край.

Но най-много я тревожеше връзката ѝ с дядо ѝ, за когото не смееше да пише в писмата си до Кънектикът. Как щеше да приеме баща ѝ, Оуен Хюс, новината за своя произход? Тя можеше да преобърне живота му. И дали наистина искаше да разбере, че човекът, отгледал го като собствен син, не е негов биологичен баща? Еван нямаше отговор на въпроса, въпреки че непрекъснато мислеше за това.

Крайно време беше да реши как да постъпи. След седмица майка ѝ и баща ѝ щяха да бъдат в Лондон, за да прекарат отпуската си с нея. Щеше ли да намери сили да погледне баща си в очите и да скрие истината? Да запази тайната? И трябваше ли? Никой не можеше да ѝ помогне сега. Гидиън ѝ бе казал да постъпи, както смята за най-правилно, а никой друг не се нае с конкретен съвет.

Топката беше в нейното поле.

Не биваше да подминава и въпроса за Робърт Ейнзли, дядо ѝ, любовника на баба ѝ по време на Втората световна война. Тогава той бил

пилот в Кралските военновъздушни сили, а баба й Глинис, по баща Дженкинс, била млада девойка от Уелс и работела като секретарка на Ема Харт в същия този магазин.

Еван харесваше Робин, дори изпитваше нещо повече от симпатия. Знаеше също, че той копнее да се срещне със сина си. Обаче дали баща й би искал да се запознае с непознатия си... с истинския си баща? С любовника на майка си? О, Боже!

Еван пусна компютъра, но тревожните мисли за Робин, Глинис и предстоящото идване на баща й не й позволиха да се съсредоточи.

Изключи го бързо и реши: ще послуша съвета на Линет и ще замине за Йоркшир да си почине една седмица. Искаше отново да посети Робин Ейнзли, нуждаеше се от още отговори.



Барбара Тейлър Брандфорд  
**НЕОЧАКВАН ДАР**

*Лилия Анастасова*  
редактор и коректор

Издателство *ЕРА*, София  
тел. 02/980 16 29  
e-mail: [era@erabooks.net](mailto:era@erabooks.net)

Печат: ЕКСПРЕСПРИНТ ООД